

liedje zingt. — We waren al bang, dat hij vertrokken was, want in geen veertien dagen hadden we hem gehoord of gezien, waarschijnlijk tengevolge van het slechte weer, of omdat hij te druk was met 't voeren van zijn jongen. Ondanks al ons zoeken hebben we tot op 't oogenblik nest noch jongen kunnen ontdekken, maar zetten getrouw onze nasporingen voort. Zoodra we of jongen of een nest vinden, zullen we U dit mededeelen. — Wel vond ik in een appelboom een nest, dat volgens de beschrijvingen *volkomen* op dat van Serinus leek, maar den volgende dag was 't er uit gewaaid en geheel verregend.

Enschede, 25 Juli '23.

A. W. HOGESLAG—GROOTERS.

Zebrarupsen. — Naar aanleiding van uw stukje „Uit 't jaar 1923", waarin u zegt, dat U dit jaar opmerkelijk weinig zebrarupsen gezien hebt, kan ik U mededeelen, dat gedurende de warme dagen van Juli langs de waterdel in de duinen van Scheveningen het St. Janskruid en zelfs andere planten in enkele dagen vol zaten met rupsen. De rupsen aten bijna zonder tusschenpoozen en groeiden dan ook verbaasd snel.

Rotterdam.

W. LAGENDIJK.

Hommelstudie. — Het deed mij genoegen dat mijn laatste stukje over hommels, waarbij ik de hulp inriep van H. H. Onderwijzers, weerklank heeft gevonden.

Immers eenigen tijd geleden ontving ik van den Heer L. H. Scholten H. d. S. te Herwen bij Lobith een partijtje hommels, door de leerlingen der hoogste klas aldaar verzameld.

Voor de verspreiding dezer dieren in ons land een aardige bijdrage, daar men in die buurt niet zoo gemakkelijk komt.

Misschien dat deze mededeeling ook andere personen aanspoort in diezelfde richting te helpen. Tot 7 Sept. ben ik afwezig.

L. VUYCK.

Wij en de Kinderen. — Kunnen de schoolkinderen niet eens wat hommels vangen en aan den meester brengen?

Aldus Dr. L. Vuyck in zijn artikel over hommels, blz. 67 van D. L. N. Juli 1923.

Mag ik, geachte Redactie, hierover een paar opmerkingen in het midden brengen?

Er is tegenwoordig, althans in Den Haag, nog al iets te doen over de verregaande baldadigheid van de jeugd. De burgemeester onzer gemeente heeft in een circulaire aan de schoolhoofden een lijstje gegeven van wat de vernielzucht aan de gemeente jaarlijks kost. Men schrikt van de bedragen, die in de tienduizenden loopen. In het bijzonder echter is het ook het gemis aan eerbied en liefde voor de natuur bij de jeugd, zich uitende o.a. in het vernielen van bloemen en heesters en het uitroeien van vogelnesten, dat zeer velen ergernis geeft en met zorg vervult. Daarbij wordt terecht geklaagd over het ontbreken van de medewerking van volwassenen om zulk vandalisme tegen te gaan.

Als ik nu in dit blad als mijne meening uitspreek, dat wij, natuurvrienden, niets moeten verzuimen, maar integendeel alles moeten doen om in het opgroeiend geslacht liefde en eerbied voor de levende natuur aan te kweken, verwacht ik geen tegenspraak. Wat zouden wij, om maar iets te noemen, niet willen doen om een einde te kunnen maken aan het verfoeilijke uitroeien van onze vogels door de jeugd (wat volwassenen in dezen misdrijven, laat ik hier buiten beschouwing).

Het lijkt mij in dit verband moeilijk te verdedigen om kinderen op de wijze, als Dr. Vuyck wenscht, te betrekken in een natuurwetenschappelijk onderzoek. Ik zou evenmin kinderen willen gebruiken om planten en bloemen te verzamelen voor een herbarium (tenzij een jongen of meisje onder leiding zelf een herbarium aanlegt) of vogelnesten en eieren laten uithalen voor een ornithologische verzameling, als hen hommels laten vangen voor 't gemak van een onderzoeker. Hoe licht leidt een dergelijke aansporing onwillekeurig tot wreedheid en hoe spoedig dreigt hier het gevaar van een „trop de zèle".

Maar mijn grootste bezwaar ligt hierin: Hoe zouden wij met succes kinderen kunnen afhouden van het uitroeien van vogelnesten, als wij hen gelijktijdig aansporen, hommels te vangen?